

před uzavřením kupní smlouvy ze dne 19. ledna 1927, a že právo vlastnické bylo vloženo pro stěžovatelku jen k pozemku p. č. 820/4 zahrada, nikoli však i ke stavební parcele 975. Odporuje tudíž odchylné tvrzení dovolacího rekursu tomuto udání. Jde o obligační nárok stěžovatelky na převod práva vlastnického ke spornému pozemku a na tom nemění nic okolnost, že je stěžovatelka již v držení stavební parcely 975. Knihovní vlastnici tohoto pozemku se stěžovatelka posud nestala a jest tudíž přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že nebyla porušena v knihovním právu a že proto poznámka spornosti podle § 61 knihovního zákona nemá tu místa (srov. rozhodnutí sb. n. s. čís. 4525, 5262, 7858).

Čís. 11910.

V dovolacím rekursu lze s úspěchem namítati, že rekursní soud vyřídil opožděný rekurs věcně.

(Rozh. ze dne 22. září 1932, R I 728/32.)

Rekursní soud vyhověl rekursu firmy F. proti usnesení o udělení příklepu a zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením počínajíc usnesením o dražebním roku.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu vydražitele a změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl rekurs firmy F.

Důvody:

Podle § 187 ex. ř. první odstavec, poslední věta, je vadu bránící udělení příklepu, uvedenou v § 184 čís. 3 ex. ř. uplatňovati rekusem do 14 dní po dražebním stání. Dražební rok se konal 7. října 1931, firma F. podala však rekurs teprve dne 26. října 1931, tedy nikoli včas, jak se v napadeném usnesení uvádí, nýbrž opožděně. Opožděný rekurs je podle §§ 523, 526 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) odmítnouti a právem si vydražitelka stěžuje, že se tak napadeným usnesením nestalo. Bylo jí vyhověti a se usnésti, jak se stalo. Dalšími vývody dovolacího rekursu, pokud se týče důvody napadeného usnesení týkajícími se věci samé netřeba se zabývati.

Čís. 11911.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Neexistovalo-li vůbec nikdy společenstvo podepsané na směnkách, jsou podpisatelé s a m i směnečně zavázáni (§ 103 zák.).

(Rozh. ze dne 22. září 1932, Rv I 1489/32.)

Žalovaní podepsali se jako přijatelé směnky pod razítkem společenstva, jež ani v době podpisu ani později nebylo zapsáno do rejstříku. Procesní soud prvé stolice směnečný platební příkaz zrušil, odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Důvody: Soud prvé stolice jest toho názoru, že souzený případ jest